

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Noskové a soudců Mgr. Zdeňka Lehovce a JUDr. Renaty Polákové v právní věci

žalobce: **STAVEBNÍ ROZPOČTY s.r.o.**, IČO 07036167
sídlem Štúrova 590/35, Teplice
zastoupen advokátem Mgr. Jindřichem Lvem
sídlem Belgická 196/38, Praha 2

proti
žalovanému: **Droinvest s.r.o.**, IČO 29035295
sídlem Makovského 1177, Praha 6

o zaplacení 9 800 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22. září 2021, č. j. 20C 82/2020 – 99,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 4 356 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta Mgr. Jindřicha Lva.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem označeným v záhlaví soud prvního stupně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci částku 9 800 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně od 4. 12. 2019 do zaplacení, s náklady spojenými s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, to vše ve třídní pariční lhůtě běžící od právní moci rozsudku (výrok I.), a zároveň mu uložil povinnost k náhradě nákladů řízení žalobce v částce 19 569,50 Kč v téže lhůtě (výrok II.). Žaloba vycházela z tvrzení, že žalobce jako poskytovatel služeb poskytl na základě objednávky učiněné dne 26. 9. 2019 své

Shodu s prvopisem potvrzuje Martin Moravec.

služby spočívající ve vytvoření položkového rozpočtu pro xstavební úpravu objektu č. p. 3 v obci Žáky, žalovanému. Žalovaný se zavázal zaplatit sjednanou cenu ve výši 9 800 Kč do dne splatnosti faktury vystavené žalobcem. Za poskytnuté služby žalobce vystavil dne 26. 11. 2019 fakturu č. 20190090 s datem splatnosti do 3. 12. 2019 v dojednané ceně 9 800 Kč. Ačkoliv žalovanému byla služba řádně a včas poskytnuta, neuhradil žalovaný sjednanou cenu do 3. 12. 2019. Žalovaný byl vyzván k úhradě dlužné částky, do rozhodnutí soudu však ničeho nezaplatil. Vzhledem k tomu, že se jedná o vzájemný závazek podnikatelů, žalobce požadoval úhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč.

2. Soud prvního stupně o žalobě rozhodl rozsudkem pro zmeškání, když shledal, že podmínky ve smyslu § 153b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, (dále jen „o.s.ř.“), pro tento postup byly splněny, neboť žalovaný byl k jednání nařízenému na 22.9.2021 řádně předvolán a byl poučen o možnosti vydání rozsudku pro zmeškání, přesto se však bez omluvy k jednání nedostavil.
3. Proti tomuto usnesení podal žalovaný prostřednictvím své jednatelky včasné odvolání, v němž namítl, že jeho jednatelka byla od 30. 6. 2021 do 30. 9. 2021 v pracovní neschopnosti, měla poraněnou páteř po pádu z koně a krunýř, poté chodila na rehabilitace. Jednatelka uvedla, že neví, zda si vyzvedla předvolání z datové schránky, neboť byla pod silnými sedativy. Pokud si ji vybrala, nebyla schopna si obsah zprávy přečíst a nějak se zprávou naložit. Požádala soud, aby si vyžádal z Okresní správy sociálního zabezpečení její neschopenku. Pád z koně a následný pouřazový stav označila za omluvitelný důvod pro zmeškání prvního jednání ve věci. Uvedla, že zjevně nebyly splněny okolnosti pro rozhodnutí rozsudkem pro zmeškání, a v této souvislosti odkázala na rozhodovací praxi Nejvyššího soudu ČR.
4. Žalobce odvolání žalovaného označil za ryze účelové podané ve snaze oddálit platební povinnost. Jednatelka žalovaného měla možnost se s obsahem předvolání, které jí bylo řádně doručeno do datové schránky, seznámit kdykoli, kdy nebyla pod vlivem sedativ (i o tomto vlivu má ovšem žalobce zásadní pochybnosti). Dále uvedl, že z protokolu z jednání v jiné věci, jež se konalo 16. 9. 2021, je zřejmé, že jednatelka žalovaného se z jednání omluvila s tím, že na cestě došlo k defektu na pneumatice jejího vozidla. Nepadla však ani zmínka o tom, že by snad byla jednatelka v pracovní neschopnosti či v nepříznivém zdravotním stavu po úrazu. Tvrzení jednatelky žalovaného o vážném zdravotním stavu šest dní poté se tedy podle žalobce zjevně nezakládají na pravdě. Jednatelka žalovaného byla, podle mínění žalobce, dne 22. 9. 2021 nepochybně schopna se účastnit jednání. Proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil a přiznal mu náhradu nákladů řízení.
5. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek a řízení jemu předcházející dle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.
6. Dle § 153b odst. 1 o.s.ř. zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 49) žaloba a předvolání k jednání nejméně deset dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkající se sporu, za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání.

7. Dle § 205b o.s.ř. u odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153a, 153b).
8. Ze obsahu spisu je patrné, že účastníci byli sice předvoláni k soudu na 14.1.2021, nicméně uvedeného dne jednání ve věci neproběhlo, účastníci byli pouze soudem vyzváni k mimosoudnímu vyřešení sporu a poté bylo jednání odročeno na neurčito právě za účelem mimosoudního jednání, k němuž obě sporné strany projevily ochotu. První jednání ve věci samé tak bylo nařízeno až na 22. 9. 2021. Žalovanému bylo předvolání k jednání doručeno dne 30.6.2021 do datové schránky. Uvedeného dne se do datové schránky přihlásila oprávněná osoba ve smyslu § 8 odst. 1 až 4 zák. č. 300/2008 Sb. Součástí předvolání k jednání bylo i poučení o tom, že pokud se žalovaný bez omluvy k jednání nedostaví, může soud na návrh žalobce rozhodnout rozsudkem pro zmeškání. K jednání se žalovaný nedostavil bez jakékoli omluvy a právní zástupce žalobce navrhl vydání rozsudku pro zmeškání.
9. Soud prvního stupně správně vyhodnotil, že všechny předpoklady stanovené v § 153b o.s.ř. pro vydání rozsudku pro zmeškání byly naplněny. Žalovanému byla soudem v souladu s § 49 odst. 1, 4 o. s. ř. doručena žaloba (návrh na vydání elektronického platebního rozkazu), následně i předvoláním k jednání a to více než 10 kalendářních dnů přede dnem, kdy se mělo jednání konat, v předvolání byl žalovaný poučen, že může být rozhodnuto v jeho neprospěch rozsudkem pro zmeškání, jestliže se k jednání bez důvodné a včasné omluvy nedostaví. Žalovaný se přesto k prvnímu jednání nedostavil ani se z účasti na jednání neomluvil, a zástupce žalobce navrhl vydání rozsudku pro zmeškání. Žalobní návrh přitom byl formulován jasně a určitě, skutková tvrzení žalobce uplatňovaný nárok odůvodňují, současně ve věci nejde o žádný z případů uvedených v § 153b odst. 3 o. s. ř., kdy je vydání rozsudku pro zmeškání zákonem zapovězeno. Soud prvního stupně tedy nijak nepochybil, když na základě návrhu žalobce rozsudek pro zmeškání vydal.
10. Odvolací soud musí zdůraznit, že z hlediska výše citovaného § 205b o.s.ř., nejsou skutečnosti uváděné žalovaným v jeho odvolání (zdravotní potíže jeho jednatelky) způsobilými odvolacími důvody. Rozsudek pro zmeškání dle něj lze napadnout odvoláním pouze tehdy, má-li vady uvedené v § 205 odst. 2 písm. a) o. s. ř. týkající se podmínek řízení, věcné příslušnosti soudu, vyloučení soudců nebo obsazení soudu. Vedle toho jsou odvolacím důvodem proti rozsudku pro zmeškání skutečnosti nebo důkazy, které prokazují nesplnění předpokladů pro jeho vydání ve smyslu § 153b.
11. Žalovaný měl v případě, že se domníval, že zmeškal první jednání ve věci z omluvitelných důvodů, dle § 153b odst. 4 o. s. ř. možnost podat návrh na zrušení rozsudku pro zmeškání. Toto ustanovení umožňuje dosáhnout zrušení rozsudku pro zmeškání tomu žalovanému, na jehož straně nastaly okolnosti, jež soudu v době vydání rozsudku pro zmeškání objektivně nemohly být známy a které žalovanému zabránily se k jednání dostavit (ačkoliv to měl v úmyslu), případně svou neúčast předem řádně omluvit. V tomto případě žalovaný návrh na zrušení rozsudku pro zmeškání podal, usnesením ze dne 23. 2. 2022, č. j. 20 C 82/2020-131 soud prvního stupně tento návrh zamítl a odvolací soud jeho rozhodnutí potvrdil usnesením ze dne 17. 5. 2022, č. j. 70 Co 158/2022 - 153. Odvolací soud se ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně a konstatoval, že žalovaný v daném případě tvrdil, že jeho jediná jednatelka byla ode dne doručení předvolání k jednání, tj. od 30. 6. 2021 v pracovní

neschopnosti z důvodu utrpeného úrazu po pádu z koně. Tuto skutečnost však neprokázal, a ze soudem prvního stupně vyžádané neschopenky bylo zjištěno, že v pracovní neschopnosti z daného důvodu byla jednatelka žalovaného již od 1. 6. 2021, tedy že úraz utrpěla již měsíc přede dnem, kdy si z datové schránky vyzvedla předvolání k jednání. Skutečnost, že byla v den doručení a ve dnech následujících pod tak vysokými dávkami sedativ, že by nebyla s to si uvědomit, že si z datové schránky vyzvedává právě předvolání k soudnímu jednání, nebyla v řízení nijak prokázána, ba ani prokazována, a odvolacímu soudu se jevila velmi nevěrohodnou. Tím spíše se pak jevílo nanejvýš nevěrohodným, že by se žalovaný prostřednictvím své „zraněné“ jednatelky nemohl dostavit k jednání, jež se konalo téměř čtyři měsíce po jejím úrazu, natož za situace, kdy se z jednání v jiné věci dne 16. 9. 2021 jednatelka žalovaného omluvila z důvodu defektu na pneumatice (tedy nikoli ze zdravotních důvodů). Jako těžko uvěřitelné hodnotil soud i to, že by jednatelce žalovaného jakékoli objektivní a nepředvídatelné okolnosti bránily ve včasné omluvě z jednání v této věci, jež se konalo o šest dnů později, kdyby přece jen byla v takovém zdravotním stavu, jenž by jí objektivně mohl zabránit v osobní účasti na jednání. Soudy obou stupňů proto uzavřely, že žalovaný neprokázal existenci žádných omluvitelných důvodů, jež by mu bránily v účasti na jednání soudu prvního stupně, při němž byl vyhlášen rozsudek pro zmeškání, natož v tom, aby se z jednání včas omluvil.

12. V řízení o odvolání proti rozsudku pro zmeškání odvolací soud již znovu nemůže zkoumat, zda lze rozsudek pro zmeškání zrušit z důvodů uvedených v § 153b odst. 4 o. s. ř. (k tomu viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 5. 2001, sp. zn. 20 Cdo 1910/2000). Žádný z relevantních odvolacích důvodů dle výše citovaného § 205b o. s. ř. žalovaný ve svém odvolání neuváděl. Odvolací soud proto napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.).
13. Pro úplnost odvolací soud dodává, že odvolací jednání bylo konáno dle § 101 odst. 3 o. s. ř. v nepřítomnosti žalovaného. Žalovaný se k odvolacímu jednání bez omluvy nedostavil, ačkoli byl řádně předvolán (předvolání mu bylo doručeno do datové schránky dne 10. 6. 2022, kdy se do datové schránky přihlásila oprávněná osoba ve smyslu § 8 odst. 1 až 4 zák. č. 300/2008 Sb.). Statutární zástupkyně žalovaného se dostavila do jednacích síní odvolacího soudu až po poradě senátu před vyhlášením rozhodnutí a sdělila, že telefonovala v 9.36 hod. a v 10.10 hod na soud a oznamovala, že se dostala do dopravních komplikací, a že jí bylo řečeno, že na ni počkají. Nikterak však nspecifikovala ani telefonní číslo, na něž volala, ba ani osobu, s níž na soudu údajně hovořila. Odvolací soud se do termínu zahájení jednání v 10.20 hod, ba ani později, o jakékoli omluvě žalovaného nedozvěděl. Nicméně i v případě, že by se mu informace o omluvě dostalo, nemohl by ji hodnotit jako důvodnou, neboť účastník řízení je povinen nastoupit cestu k procesnímu soudu s takovým předstihem, aby mu běžné dopravní komplikace nemohly zabránit ve včasné dostavení se k jednání. Statutární zástupkyně žalovaného neinformovala soud o tom, zda jela k odvolacímu soudu z místa svého bydliště (xxx) nebo ze sídla firmy (Praha), nicméně i v případě, že by jela z xxx, měla a mohla počítat s časovou rezervou, neboť, jak je obecně známo, dopravní situace na D1 je téměř stabilně komplikována dopravními omezeními, nehodami atd., zpoždění na cestě lze tedy předpokládat.
14. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. Žalobce byl v odvolacím řízení plně úspěšný a byl zastoupen advokátem, odvolací soud mu proto přiznal odměnu za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast u jednání)

Shodu s prvopisem potvrzuje Martin Moravec.

po 1 500 Kč dle § 9 odst. 1 advokátního tarifu, paušální náhradu za dva úkony po 300 Kč dle ust. § 13 advokátního tarifu a 21% DPH v částce 756 Kč; celkem tedy 4 356 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha dne 30. června 2022

JUDr. Irena Nosková v. r.
předsedkyně senátu